

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Rationale Vtrivsq[ue] Potestatis Ecclesiasticæ

Talamellus, Thomas

Ticini Regii, 1618

Capvt Quartvm. In quo Auctor sequitur agere de eadem materia, alias
afferens rationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61615)

Barth. Gi
theus ad
Remp. Ve
ne. c. 2.
Sot. 4. sen.
dist. 25. ra
tione 4.

Præterea Barth. Githeus Talamellensis in suo libello ad Remp. Venetā, de mente Soti, docet eandē libertatē Ecclesiasticam: quia sequeretur hoc maximum absurdum, quasi Sacerdotes nō essent liberi: sed subditi laicis Principib⁹ &c. & sic finis p̄sentis capituli &c.

CAPVT QVARTVM.

In quo Auctor sequitur agere de eadem materia, alias afferens rationes.

c. 13. lect.
49.

B. Egid. n̄ Rom. super Epist. D. Apost. ad Rom. verb. & carnis curā ne feceritis, dub. 1. Privilegijs Principum etiam apud Gentiles Clerici diuinis vacantes operibus non tenebantur Principibus dare tributa, quod consonū est rationi: quia si Principibus debentur tributa: ex eo quia vacant cōmuni bono humano: cum modus humanus, non sufficiat ad gubernandū cōmune bonū, nisi per diuinum auxiliū adiuuctur, Clerici aut vacantes diuinis, & fundentes preces ad Deū, pro cōmuni bono, et vt Reges possint bene regere, & gubernare cōpēsāt Regibus si in aliud laborant pro eis: immō, non solum compēsant: sed et supererrogant: quia modus diuinus est in supplementum modi humani: vnde plus faciunt Clerici Diuinis vacantes, pro Regibus, quā Reges pro ipsis: ideo magis tenentur Reges tributa soluere Clericis: quam e conuerso: & sic Clerici absoluuntur, à solutione tributorum; accipit et ibidē illud Genesis, vbi subiecit Ioseph per totā terrā Egipti præter Sacerdotū terrā &c. & idcirco D. P. Aug. de verbis Domini exponēs illud Matthei c. 22. quæ sunt Cæsaris Cæsari; &c. nihil amplius

47.

D. p. Aug
de verb.
Domini
secundum
matth. ser.
49.

plus exigatis, quam quod constitutum est vobis &c. & infra, ne autem ignorantes plus exigendo in peccatum incidant, aut tessantes publicā, decipiant functione &c. sed sæpè, ac sæpius multi tentant, & volunt exigere plusquā sibi constitutū est, nedum a laicis, verum et à Religionis, & Clericis, a quibus nihil omnino exigere possunt, & debent. Hinc contra eosdem exactores Nicolaus n̄r Barianus Plac. insurgit dicens, ipsos esse excommunicatos, tentātes subditos subtrahere pertinaciter, seu quouis modo præsumentes vexare iurisdictionem, seu fructus, ad Ecclesiasticas personas pertinentes, vel usurpare, vel rapere directè, vel indirectè per se, vel per alios, allegans Bullam Cenzæ Dñi, &c. & idem, eodem lib. adducit exemplū cuiusdā Regis Persarum, qui in tanta reuerentia haberi voluit Regiam sedē apud ipsos Persas, vt esset eis capitale hoc scelus de capitatione puniendū: qui ipsū Regiū soliū occupare tentassent: vt recitat Valerius, quāto magis ergo exhibēda erit reuerentia Dei templo, personisque Ecclesiasticis, ac etiam bonis suis temporalibus.

Præterea pronunc concludendum est cum B. n̄ro Aug. Ancon. vbi de mente S. P. Aug. hæreticum esse qui alicuius cōmodi tēporalis, vel gloriæ principatus sui grā, falsas, ac nouas opiniones gignit, vel sequitur in Ecclesia, quo circa cū hæc positio de auferenda, vel turbanda, eadē libertate Ecclesiastica sit quodammodo nedum noua, verū et, & falsa prorsus vitanda erit tanquā mala, & hæretica, cū directè contradicat, ac repugnet decretis, atque determinationibus Ecclesiæ, vt di-

Nicol.
Plac. lib.
ser. quad.
ser. 5. ma-
ior. Hebd.

ser. 2. don
4. quad. cō
clu. 4.
lib. 5. de
Humanita-
tate.

lib. de pot.
Eccl. q. 10
art. 2. in
corp.
D. p. Aug.
guſt. lib.
de vtilita-
te creden-
di.

Concil.
 Trid. sess.
 4 dec. de
 edit. & v
 su sac.
 lib.
 B. Aug. l.
 eodem q.
 60. art. 6.
 & q. 10.
 arg. 1. ad
 arg.

ctum superius: nec valet seu admittenda est, quæcun-
 que status ratio (vt aiunt,) aut quæcunque alia vana
 excusatio pro tali falsa, positione sustinenda, & defen-
 denda, dicente, ac stante præallegata S. P. Aug. auctori-
 tate, qui alicuius commodi temporalis, vel gloria
 Principatus sui gratia &c. Deponat igitur oppositum
 sustinentes prædictam falsam opinionem, & toto eo-
 rum conatu, sequantur veritatem determinatam, a S.
 M. E. cuius proprium est, est iudicare de vero sensu su-
 per scripturis, vt docet Sacrum Concil. Trid. & simi-
 liter idem B. Aug. de mente S. P. Aug. aliud est causas
 terminos imponere; aliud est sacram scripturam dili-
 genter exponere, in negocijs, ergo, & questionibus in-
 surgentibus de fide definiendis, & terminandis, non so-
 lum necessaria est scientia: verum etiam, & potestas.
 Vnde Dominus noster Iesus Christus D. Petro dictu-
 rus: quodcumque ligaueris super terram &c. prius di-
 xit tibi dabo Claves Regni Cælorum, per quas Cla-
 ues significatur potestas Petro data &c. Ecce itaque
 qualiter non solum scientia, sed plus est ipsa potestas,
 quibus omnibus certè carent (vt experientia docet) su-
 stinentes, & docentes oppositum, quod quidem veri-
 fideles, totis viribus suis vitare, ac diligenter cauere
 debent, ne decipiantur à falsis doctoribus falsa dogma-
 ta docentibus; quod facit Deus.

2. parte.

Præterea B. Egidius noster Romanus suo tractatu
 quomodo Reges, & Principes possint possessiones, &
 bona Regni peculiaria Ecclesijs largiri, respondens
 quibusdam oppositionibus, ita dicit. Dato, quod Rex

iuret

iuret, non alienare bona immobilia pertinentia ad Coronam eius, patet quod non est alienare huiusmodi bona, quandiu sunt sub protectione, & defensione Regis, & quandiu pertinent ad Regnum, & sunt de Veritate Regni: quia quandiu Rex debet de rebus, & possessionibus regni patrocinium, consequens est, quod Rex, & possessione Regni debeant Regi in necessitate obsequium, per Vgonem, & infra quantum ad bonum laicorum, & Ecclesiarum, non est eadem mensura, & modus apud Regem: quia bona Ecclesiarum absque licentia capituli Ecclesiastici Summi Pontificis, non sunt sub Regia potestate, nisi quoad defensionem; non autem quoad dispositionem, & hoc quidem diffusius declarat 4. parte eiusdem Tractatus. Ergo ex hoc etiam clarè patet Ecclesiastica libertas, seu immunitas &c. de qua dicit etiam Petrus Folerius Iurisconsultus in sua Canonica Criminali praxi, qui violat immunitatem Ecclesiæ Sacrilegium committit, quod exemplo probatur, ab eodem relato, eadem 2. parte, ubi dicitur. Tempore meo quidam de Sancto Cipriano de nocte frangens ostium, Ecclesiæ abstulit quendam Calicem in quo erat Sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ: quo per eum cognito, mādauit Eucharistiam, demum Calicem uendidit, & captus in terra schifati, & redacti in fortissimæ Regiæ Principatu citra, tortus confessus fuit, & insuper dixit quod cōmisso dicto sacrilegio, quidā eū, seper infestabat, ut rediret domum, & non fugeret, & dum ipse uellet aufugere, faciebat ipsum retrocedere uersus Domū

petrus Fō
ler. 2. p.
iudical.
num. 8
num 53.
circa finē
exemplū
maxime
notandum

in tñ, quod p̄ quatuor dies nunquã potuit prolongari, & abesse ab eius Domo, vsque quo captus fuit eandem fuit trásinatus, & manibus decurtatis in loco Ecclesie fuit suspensus, & demum in frustra diuisus, & meritò quidem, postquam tantum ausus fuit cõmittere facinus &c, ergo seruanda, ac custodienda est semper prædicta Ecclesiastica libertas, de qua D. Thomas dicit, Christus venerat nos in statum libertatis inducere de statu seruitutis: & ideo sicut mortalitatem nostram suscepit, vt nos ad vitam reduceret: ita (vt Beda dicit) eo tempore dignatus est incarnari, quo mox natus, census Cæsaris adscriberetur, atque ob nostri liberationem, & ipse seruitio subderetur &c. ergo sequitur idem quod supra nempè quod semper sit custodienda & non offendenda iam dicta libertas, cuius curam habet, & ipse Dominus Dominantium, quem D. P. Aug. comparans ad Solomonem, dicit, eundem Solomonem, fuisse figuram eiusdem Domini Nostri Iesu Christi, de quo multa fuere adimpleta, quæ Solomoni minimè conuenire potuerunt, dominabitur à mari vsque ad mare, & à flumine vsq; ad terminos terre; quod in Christo videmus impleri: a flumine quippè dominandi sumpsit exordium, vbi baptizatus à Ioanne, eodem monstrante, coepit agnosci à Discipulis, qui eum non solum magistrum, verum etiam Dominum appellauerunt &c. Parer itaque tandem quomodo, qualiter, & quando sit attendenda, eadem Ecclesiastica libertas. Et sic finis huius Tractatus, & capituli.

D. Thom.
3. p. q. 35.
art. 8. ad 1
arg.

D. P. Aug.
lib. 17. de
Ciu. Dei
c. 8.

1. 7. 5.